

Az ügy nélküli lázadó

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LVI. évfolyam, 51-52. szám, 2012. december 21.

Advent idején a derék magyar ember a *Szentírást* olvasgatja, tehát vagy az Alaptörvényt, vagy a *Bibliát*. Az előbbit főképp azért szeretjük, mert valahányszor csak belelapozunk, mindig valami meglepő és mulatságos új elemre bukkanunk benne, a *Bibliát* pedig éppen azért, mert nagyobbára változatlan, legalábbis amíg a magyarok Vezetője másképp nem rendelkezik. Továbbá jó szöveg, kivált az első része, ami ráadásul merő horror. Megy Sámson az ő atyjával és anyjával Timnátba, lát egy oroszlánkölyköt, elkapja, kettétépi, „*mint a hogyan kettészakasztatik a gödölye*” (Bír. 14.6). Hogy mért tépte szét a kisoroszlánt, az nem tudható, csak. Mert ott volt. Oroszlánkölyök hiányában a föntiek szerint gödölyét szokott volt kettészakasztani, ha az se akadt a keze ügyébe, akkor nyilván valami mást. Később elment Askelonba, és megölt harminc férfit csak úgy. Összefogdosott háromszáz rókát, farkukhoz csóvát kötözött, „*És meggyújtá tűzzel a csóvákat, és beeresztette azokat a Filiszteusok gabonájába, és felgyújtá a gabonakalangyákat, az álló vetéseket, a szőlőket és az olajfaerdőket.*” Következő lépésben agyonvert ezer embert, végül pedig magára omlasztott egy házat, „*és rászakadt a ház a fejedelmekre és az egész népre, mely abban volt, úgy hogy többet megölt halálával, mint a mennyit megölt életében*”, pedig az se volt kevés.